

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.11.2000, sp. zn. 15 Co 788/2000, ECLI:CZ:KSOS:2000:15.CO.788.2000.1

Číslo: 67/2001

Právní věta:

Pravomoc k vydání rozhodnutí o povinnosti telefonního účastníka zaplatit dlužné nedoplatky neměl soud ani před účinností zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 30.11.2000

Spisová značka: 15 Co 788/2000

Číslo rozhodnutí: 67

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Pravomoc soudu

Předpisy: § 7 předpisu č. 99/1963Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O k r e s n í s o u d v Ostravě napadeným rozsudkem ze dne 23. 2. 1998 uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 12 375,80 Kč s 16% úrokem od 1. 1. 1995 do zaplacení a na nákladech řízení 528 Kč, to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání, přičemž navrhoval zamítnutí žaloby v plném rozsahu, když žalobou uplatněný požadavek považoval za zcela nedůvodný.

Žalobce ve svém vyjádření k podanému odvolání navrhoval potvrzení napadeného rozsudku jakožto věcně správného a v dalším se pak vyjadřoval ke správnosti postupu okresního soudu, který dospěl k závěru o existenci své pravomoci k projednání a rozhodnutí předmětné věci.

K r a j s k ý s o u d v Ostravě k odvolání žalovaného přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně v plném rozsahu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že soud prvního stupně ve věci meritorně rozhodl, aniž byly splněny podmínky řízení. Proto napadený rozsudek zrušil a řízení zastavil.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy věci,

kteře vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných, družstevních, jakož i obchodních vztahů (včetně vztahů podnikatelských a hospodářských), pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle ustanovení § 7 odst. 2 o. s. ř. jiné věci projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, jen stanoví-li to zákon.

Podle ustanovení § 103 o. s. ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může jednat ve věci (podmínky řízení).

Podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř. jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví. Nespadá-li věc do pravomoci soudů, nebo má-li předcházet jiné řízení, soud postoupí věc po právní moci usnesení o zastavení řízení příslušnému orgánu; právní účinky spojené s podáním návrhu na zahájení řízení zůstávají přitom zachovány.

V daném případě odvolací soud v první řadě předesílá, že předmětem řízení je požadavek žalobce vůči žalovanému na úhradu dlužných telefonních poplatků ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 a § 8 odst. 1 zákona č. 110/1964 Sb., a to za měsíce červen, srpve až listopad 1994.

Vzhledem k takto vymezenému předmětu řízení se pak odvolací soud zabýval řešením otázky, zda je dána pravomoc soudů k projednání a rozhodnutí dané věci.

V této souvislosti odvolací soud zejména konstatuje, že k datu podání žaloby, tj. k 15. 8. 1997, byla otázka úhrady telefonních poplatků řešena hmotným právem, a to zákonem č. 110/1964 Sb. o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, vyhláškou č. 111/1964 Sb., kterou byl zmíněný zákon prováděn a dále pak vyhláškou č. 108/1982 Sb., kterou se vydává telefonní řád. Pokud jde o pravomoc k rozhodování o povinnosti telefonního účastníka zaplatit dlužné poplatky, pak tato otázka byla judikatorně řešena rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, publikovaným v časopise Soudní judikatura č. 10, ročník 1997, pod číslem 83 tak, že pravomoc k vydání těchto rozhodnutí přísluší Ministerstvu hospodářství a spojů a nikoli soudu, přičemž odvolací soud nemá důvodu se od závěrů, učiněných ve zmíněném rozhodnutí odchylovat, a na toto zcela odkazuje.

Jelikož vyhláška č. 108/1982 Sb., kterou se vydává telefonní řád, byla s účinností od 19. 7. 2000 zrušena vyhláškou č. 203/2000 Sb. a k datu 1. 7. 2000 byl zákonem č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, zrušen rovněž zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, zabýval se v dalším odvolací soud otázkou, zda změna hmotněprávních předpisů měla vliv i na posouzení otázky pravomoci soudů k projednání a rozhodování žaloby o povinnosti telefonního účastníka zaplatit dlužné telefonní poplatky či nikoli.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, zřizuje se Český telekomunikační úřad jako správní úřad pro výkon státní správy, včetně regulace ve věcech telekomunikací.

Podle ustanovení § 93 zákona státní správu ve věcech telekomunikací vykonává podle tohoto zákona a v rozsahu jím vymezeném a podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, Ministerstvo dopravy a spojů a Český telekomunikační úřad.

Podle ustanovení § 94 bod 8 úřad v oblasti telekomunikačních služeb rozhoduje spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění, vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem, o poskytování telekomunikačních služeb.

Podle ustanovení § 107 odst. 1 zákona, pokud není uvedeno jinak, řídí se tímto zákonem i právní

vztahy vzniklé podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Vzhledem k výše citovaným právním ustanovením pak odvolací soud při řešení výše vymezené otázky dospívá k závěru, že ani po změně hmotněprávní úpravy není k projednání a rozhodování věci, tj. vydání rozhodnutí o povinnosti telefonního účastníka zaplatit dlužné nedoplatky, dána pravomoc soudů, nýbrž pravomoc Českého telekomunikačního úřadu, jakožto správního úřadu pro výkon státní správy, včetně regulace ve věcech telekomunikací, v důsledku čehož odvolací soud ve smyslu ustanovení § 221 odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř. napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení zastavil s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu se sídlem v Praze.